

HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 26 NOIEMBRIE 1975¹

**Groupement des fabricants de papiers peints de Belgique
și alții
împotriva Comisiei Comunităților Europene**

Cauza 73/74

În cauza 73/74,

GROUPEMENT DES FABRICANTS DE PAPIERS PEINTS DE BELGIQUE,
Bruxelles,

SC USINES PETERS-LACROIX SA, Bruxelles,

LES PAPETERIES DE GENVAL SA, Genval,

ÉTABLISSEMENTS VANDERBORGHT FRÈRES SA, Bruxelles,

PAPIERS PEINTS BREPOLS SA, Turnhout,

asistate de către Marcel Grégoire, avocat la Cour d'appel din Bruxelles și, în ceea ce
privește ultima reclamantă, de către Guy Schrans, avocat la Curtea din Gand, cu
domiciliul ales în Luxemburg la cabinetul lui Tony Bieber, 83, boulevard Grande-
Duchesse-Charlotte,

reclamante,

împotriva

COMISIEI COMUNITĂȚILOR EUROPENE, reprezentată de către consilierii săi
juridici, domnii Jean-Pierre Dubois și Dieter Oldekop, cu domiciliul ales în Luxemburg,
la biroul consilierului său juridic, domnul Mario Cervino, Bâtiment CFL, place de la
Gare,

pârâtă,

și

JEAN-MARIE PEX, reprezentat de Louis Van Brunnen, avocat la Cour d'appel din
Bruxelles, cu domiciliul ales în Luxemburg la cabinetul lui Paul Beghin, avocat-avoué, 9,
avenue de la Gare,

intervenient,

---

¹ Limba de procedură: franceza.

având ca obiect anularea Deciziei Comisiei din 23 iulie 1974 privind o procedură în aplicarea articolului 85 din Tratatul CEE,

CURTEA,

compusă din domnii R. Lecourt, președinte, H. Kutscher, președinte de cameră, A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. J. Mackenzie Stuart și A. O'Keefe, judecători,

avocat general: domnul A. Trabucchi

grefier: domnul A. Van Houtte

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Întrucât, prin cererea depusă la grefa Curții la 30 septembrie 1974, Groupement des papiers peints de Belgique și membrii săi au cerut anularea Deciziei din 23 iulie 1974 (JO 1974, L 237, p. 3) prin care Comisia a constatat incompatibilitatea mai multor acorduri și decizii ale Groupement cu articolul 85 alineatul (1) din Tratatul CEE, a respins cererea de exceptare, a impus membrilor Groupement să înceteze încălcările constatate și le-a aplicat acestora amenzi pentru decizia lor colectivă de a suspenda livrările către domnul Pex;

Cu privire la obiectul acțiunii

2 Întrucât, în cadrul ședinței publice, membrii Groupement au declarat că renunță să conteste „începând cu ziua în care a fost pronunțată și pe viitor decizia Comisiei pentru faptul că aceasta a interzis acordurile privind obligația de a respecta prețurile impuse și de a le afișa și acordurile care interzic afișarea unor prețuri mai mici sau a unor reduceri în raport cu prețurile impuse sau recomandate”;

3 Groupement a precizat că aceasta continuă să conteste legalitatea deciziei în ceea ce privește trecutul, nu pentru a cere anularea integrală a acesteia, ci pentru a demonstra că suspendarea livrărilor către domnul Pex nu intra sub incidența interdicției de la articolul 85 alineatul (1) și că, prin urmare, decizia Comisiei prin care aplica amenzi pentru această suspendare ar trebui anulată;

4 în subsidiar, membrii Groupement susțin că amenzile au fost excesive, astfel încât Curtea, având competență deplină, ar trebui să le reducă;

5 reclamantele au invocat motive referitoare la încălcarea dispozițiilor tratatului și lipsa motivării;

Cu privire la fond

Atingeri aduse concurenței în cadrul pieței comune

6 Întrucât reclamantele susțin că prin decizie s-a constatat în mod eronat la punctul II c. 3 că acestea au impus prețuri de revânzare distribuitorilor de tapet;

7 Întrucât, cu toate acestea, reclamantele nu neagă faptul că, în cazul în care comercianții cu amănuntul au obținut produsele direct de la Groupement sau prin intermediul distribuitorilor, aceștia sunt obligați să afișeze prețurile indicative stabilite în comun de membrii Groupement și nu trebuie să anunțe public reducerile aplicate acestor prețuri;

8 reclamantele susțin că este vorba doar de o interdicție de a anunța reducerile, comercianții cu amănuntul având libertatea de a acorda reduceri în situații speciale, chiar în mod regulat, cu condiția să nu le anunțe public;

9 întrucât articolul 85 alineatul (1) din tratat stabilește în mod expres acordurile restrictive care „stabilesc direct sau indirect prețuri [...] de vânzare sau alte condiții de tranzacționare”;

10 întrucât, în cazul în care un regim al prețurilor de vânzare impuse este în mod vădit contrar acestei dispoziții, un regim al prețurilor indicative în conformitate cu care a fost făcut anunțul cu privire la reducerile de la aceste prețuri este de asemenea interzis;

11 prin urmare, este mai puțin important dacă prin decizie s-a reținut în mod eronat că membrii Groupement au practicat un sistem de prețuri impuse la revânzare;

12 de asemenea, nu se contestă faptul că acordul între membrii Groupement, în care se găsesc patru dintre cei cinci producători belgieni de tapet, exclude orice concurență în ceea ce privește prețurile de vânzare în Belgia pentru tapetul pe care îl vând sub o marcă colectivă „Decorgroup”;

13 întrucât, dincolo de stabilirea directă sau indirectă a prețurilor, acordul restrictiv menționat de decizia în litigiu cuprinde o serie de clauze restrictive privind alte condiții comerciale enumerate la punctul II A2 (a)-(u) din decizia în litigiu;

14 cu toate că anumite clauze ale regulamentului de ordine interioară încetaseră deja să se aplice în momentul adoptării deciziei în litigiu, nu s-a contestat faptul că elementele esențiale ale acordului referitoare la toate aspectele vânzării și comercializării tapetului produs de Groupement rămâneau în vigoare până când decizia le interzicea;

15 întrucât reclamantele susțin că decizia de a nu-l aproviziona pe domnul Pex a fost luată în mod individual de către fiecare producător căruia acesta i s-a adresat din cauza nerespectării contractelor sale de către domnul Pex;

16 întrucât dreptul rezervat pentru Groupement de a decide suspendarea furnizării produselor către un cumpărător care nu respectă condițiile generale de vânzare era în mod expres prevăzută în circularele adresate clienților de către membrii Groupement;

17 în circulara din 29 octombrie 1971, trimisă de către Groupement tuturor clienților săi, se preciza că:

„În aceste circumstanțe, considerăm că este necesar să vă atragem atenția cu privire la «condițiile generale de vânzare», în special cu privire la respectarea strictă a următoarelor trei paragrafe:

Prin simpla efectuare a unei comenzi, clientul se angajează să respecte toate obligațiile care decurg din condițiile generale de vânzare și acceptă consecințele unor eventuale încălcări [. . .]”;

18 având în vedere acești termeni și momentul publicării lor, este evident că această circulară avea drept scop garantarea, pentru comercianții cu amănuntul, a faptului că Groupement se asigura de aplicarea acestor condiții generale de vânzare și că se adoptau măsuri corespunzătoare împotriva unui concurent care vindea sub prețul pieței, cu atât mai mult cu cât condițiile amintite clienților erau exact cele pe care domnul Pex le-a încălcat;

19 prin urmare, este necesar să se constate că Comisia dispunea de suficiente elemente care să demonstreze că decizia de suspendare a livrărilor către domnul Pex a fost adoptată în mod comun de către membrii Groupement;

20 întrucât, prin urmare, faptul că domnul Pex nu a încercat să facă o comandă la unul dintre membrii acestui Groupement și că un alt membru al Groupement a continuat să facă livrări pentru o anumită perioadă nu reprezintă motive suficiente pentru a invalida constatarea Comisiei că a existat o decizie colectivă de refuz al livrării către domnul Pex;

21 întrucât, în consecință, controlarea pieței practicate de Groupement, caracterizată prin politica sa de prețuri și de reduceri și însoțită de sancțiuni pentru a asigura respectarea cu strictețe a condițiilor generale de vânzare, avea ca scop și ca efect restrângerea sau denaturarea concurenței în Belgia și, prin urmare, în cadrul pieței comune;

Efectele asupra comerțului între statele membre

22 Întrucât reclamantele susțin că, în primul rând, acordurile și deciziile Groupement nu puteau aduce atingere comerțului între statele membre;

23 în al doilea rând, susțin că, chiar în eventualitatea în care acordurile și deciziile puteau aduce atingere comerțului între statele membre, decizia în litigiu nu preciza cum ar putea fi afectat acest comerț;

24 în al treilea rând, membrii Groupement au declarat că au fost de bună-credință considerând că acordurile și deciziile nu aduceau atingere comerțului între statele membre astfel încât amenzile, pentru decizia care doar a pus în aplicare acordurile, nu se justifică;

25 întrucât faptul că un acord restrictiv privind impunerea prețurilor de tipul celui în litigiu care are ca obiect doar comercializarea produselor într-un singur stat membru nu este suficient pentru a exclude posibilitatea afectării comerțului între statele membre;

26 în fapt, un acord restrictiv care se extinde pentru întregul teritoriu al unui stat membru poate avea, prin însăși natura sa, efectul consolidării compartimentării piețelor cu caracter național, împiedicând astfel întrepătrunderea economică urmărită prin tratat și asigurând o protecție a producției naționale;

27 în această privință, este important să se identifice mijloacele de care dispun părțile la un acord restrictiv pentru a se asigura de fidelitatea clientelei, importanța relativă a acordului restrictiv pe piața în cauză și contextul economic în care se situează acordul;

28 întrucât decizia adoptată de Groupement cu privire la baremul primei de cooperare, al cărei procent este stabilit de suma totală a tuturor cumpărăturilor efectuate pe lângă membrii Groupement pe parcursul unui an, poate avea ca efect concentrarea comenzilor pe lângă membrii Groupement, astfel încât clientul care și-a acoperit deja o parte din nevoile sale pe lângă membrii Groupement să fie stimulat să-și concentreze cumpărăturile pe lângă aceștia pentru a obține cea mai mare reducere posibilă;

29 întrucât decizia nu explică în ce mod faptul că 10% din importurile belgiene, reprezentând 5% din piața totală belgiană, care sunt vândute de Groupement la prețurile și condițiile sale, pot, în absența unor legături de exclusivitate între membrii acestui Groupement și producătorii străini, să afecteze comerțul între statele membre;

30 întrucât, în temeiul articolului 190 din tratat, Comisia trebuie să-și motiveze deciziile, menționând elementele de fapt de care depinde justificarea juridică a măsurii și considerațiile în baza cărora a adoptat decizia;

31 cu toate că o decizie care se încadrează într-o practică decizională constantă poate fi motivată într-un mod sumar, în special printr-o trimitere la această practică, care merge mult mai departe decât deciziile precedente, Comisiei îi revine obligația de a o motiva în mod explicit;

32 în ceea ce privește protecția teritorială a acordului restrictiv și izolarea pieței naționale constatate în decizie, aceasta nu prezintă în mod clar motivele pentru care Comisia le-a constatat, simpla trimitere la o cauză precedentă nu este suficientă pentru a-l lămuri;

33 fără a exclude faptul că un acord restrictiv privind prețurile precum cel în litigiu ar putea afecta în fapt comerțul între statele membre, nu-i mai puțin adevărat decât cel că

pârâta, adoptând o decizie care merge mult mai departe decât deciziile sale precedente, ar fi trebuit să-și prezinte motivele într-un mod mai explicit;

34 întrucât, în această privință, simplele afirmații de la rubrica E a deciziei în litigiu intitulată „Atingeri aduse comerțului între statele membre” nu îndeplinesc obligația de a motiva deciziile, obligație care îi revine Comisiei în temeiul articolului 190 din Tratatul CEE;

35 întrucât, prin urmare, în conformitate cu cererea reclamantei, articolul 4 din Decizia Comisiei 74/431/CEE trebuie anulat.

Cu privire la cheltuielile de judecată

36 Întrucât, în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată la plata cheltuielilor de judecată, în cazul în care s-a solicitat acest lucru;

37 în acest caz, reclamanta a căzut în pretenții;

38 prin urmare, în conformitate cu pretențiile reclamantei, pârâta trebuie obligată la plata cheltuielilor de judecată;

CURTEA,

hotărăște:

- 1) Anulează articolul 4 din Decizia 74/431 a Comisiei;**
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.**

	Lecourt	Kutscher	Donner
Pescatore	Sørensen	Mackenzie Stuart	O'Keeffe

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 26 noiembrie 1975.

Grefier
A. Van Houtte

Președinte
R. Lecourt